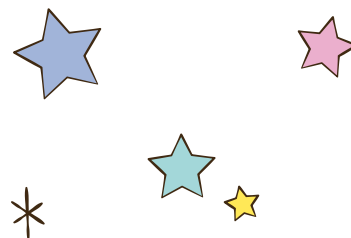
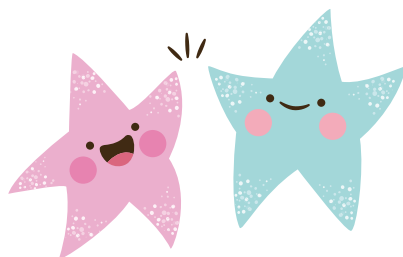

Poveștile Stelelor

Poveștile Stelelor

Cuprins

Adevărata fericire de Andra-Maria POSEA	7
Păsările Dodo și delfinii chinezești de Vlad Andrei GORIA.....	9
Balerina de Octavian IONESCU	11
Copilul de foc de Eduard NEAȚA	13
Dodo, mica mea prietenă! de Matei NEMES	15
Fetele mamei de Roxana Gabriela TACHE	17
A fost odată un câțel pe nume Pufi de Diana GABREA.....	19
La plajă de Alexandru BUSLA	21
Marea aventură a cititului de Emma Georgiana IVAN	23
Mimi și prietenii ei de Maria OPREA.....	25
Mutarea în Sânpetru de Damian TUDOR	29
Prietenele de Alecsia DRAGULIN.....	31
Cati și frățiorul ei de Cati AONCIOAE	33
Motanul și șoarecele de Darius CODRESI	35
Jucăriile din vis de Matei IGNAT	37

Printul cel curajos de Patric ZAHARIA.....	39
Regele îngâmfat de Iulia ABABEL	43
Mărul și moșneagul de Ștefan GĂNCILĂ.....	45
Povestea cu turtă dulce de Sebastian CIORECAN	47
Povestea lui Winnie the Pooh de Mihnea DONICI.....	49
Povestea mea despre JURASSIC de Adrian CERGHEDEAN	53
Povestea ursului de Vlad CALIMAN.....	55
Prieteni buni de Șerban CUCU	59
Maimuțele și pălăriile de Ioana Alyssa BĂLAN	61
Sofia și dragonul de Paula RUSEI.....	65
Vacanța la mare de Mara Ștefania APAFI	67
Vulpea hoțomană de Loreta LEFTER URKON	71
Umbrela magică de Raisa Andreea LUPAN.....	73
Povestea unui băiețel de Daniel NEVODARU	77
Povestea unei familii de iepurași de Karina-Ioana CRISTEA	79
Zâna Primăverii de Irina BRATU	81
Căpșunica de Vlad HRITCU	83
Degețica și animalele fermecate de Sara ALEXA.....	85
Cele patru anotimpuri de Eduard HOLBAN	87
Nepotul neascultător de Mihai PANDREA.....	89
Scumpa mea învățătoare	91

Adevărata fericire

autor **Andra-Maria POSEA**

Într-o bună zi, tatăl unei familii înstărite hotărî să-și ducă fiul într-o călătorie pentru a-i arăta cât de bogați sunt oamenii simpli prin felul în care trăiesc.

Tatăl și fiul petrecură mai multe zile și nopți la ferma unei familii sărace. Acea familie avea doi copii, un băiat pe nume Andrei și o fată pe care o chema Maria. Copii aveau doi cai pe nume Spirit și Cicalinda, de care erau foarte atașați.

Băiatul era un copil special, avea soarele în priviri cât o mie de cuvinte, iar fata era iubitoare, blândă și bună.

Întorși acasă, tatăl își întreabă fiul:

— Ei bine, fiule, cum ți s-a părut călătoria?

— A fost extraordinar, tată!

— Ai văzut cât de săraci sunt acești oameni? întreabă tatăl.

Fiul îi răspunse:

— Am văzut că noi avem un câine, iar ei au patru. Noi avem o pisică, iar ei au doi cai minunați și un iaz uriaș. Noi avem becuri în grădină iar ei au stelele nopții. Noi avem o bucată de pământ, ei au câmpuri largi ce se întind dincolo de orizont. Noi avem servitori iar ei îi servesc pe alții. Noi avem ziduri care ne apără proprietatea, ei au prieteni care îi ocrotesc.

La auzul celor spuse de fiul său, tatăl rămase înmărmurit.

Fiul adăugă:

— Tată, îți mulțumesc că mi-ai arătat cât de săraci suntem. Acei doi copii pe care i-am cunoscut sunt cei mai fericiți oameni din lume!

Păsările Dodo și delfinii chinezești

autor **Vlad Andrei GORIA**

Afost odată că niciodată că nu se povestea dacă nu se auzea, o țară unde trăiau doar păsări Dodo.

Acolo era și un ocean mare în care trăiau doar delfini chinezești.

Se spunea că delfinii chinezești erau creaturi rele și duceau lupte de teritoriu între ei întrecându-se pentru a câștiga cât mai mult teritoriu din ocean, provocând valuri imense. Ei erau foarte competitivi.

Păsările Dodo erau păsări foarte frumoase și pașnice, dar foarte curioase să vadă ce se întâmplă de erau valuri imense.

Într-o zi două păsări curioase împreună cu un pui de-al lor s-au apropiat foarte mult de valurile mari din ocean, și delfinii în săritura lor au rănit puiul de pasăre. Foarte speriate păsările au început să strige:

— Vai ne atacă delfinii chinezești, să fugim!

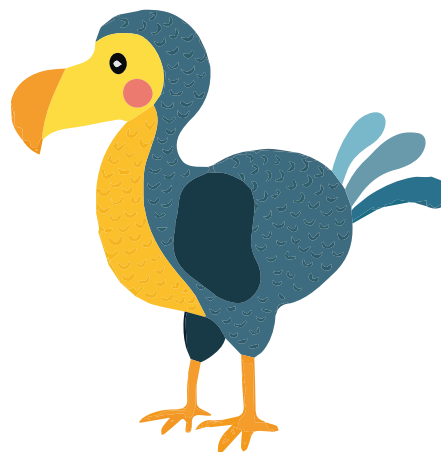
Speriate, s-au întors la cuibul lor povestind celorlalte păsări Dodo despre cele petrecute.

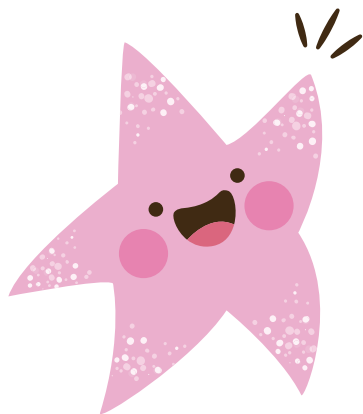
Au hotărât să se răzbune deoarece puiul rănit, a murit. S-au adunat foarte multe păsări, înarmate cu pietre în cioc! Delfinii au fost cei care au pierdut lupta, fiind răniți de pietrele aruncate din ciocul păsărilor.

A venit rândul delfinilor să se răzbune; în momentul în care prindeau păsările deasupra apei făceau valurile atât de mari încât păsările cădeau în apă și se înecau. Așa păsările mature Dodo au pierdut lupta împotriva delfinilor, iar puii au rămas fără părinți.

Morală:

Răzbunarea este arma prostului,
problemele au sigur altă rezolvare!

Balerina

autor **Octavian IONESCU**

A fost odată ca niciodată o fetiță.
Ea își dorea să devină balerină.
Iubea atât de mult păsările, încât fetița noastră a ajuns să
danseze pentru ele!

Păsările cântau iar ea dansa!

Păsările știau cât de mult își dorea fetița să devină balerină, așa că
s-au gândit să-i facă o surpriză. Ele au dus-o la un spectacol unde
fetița a dansat în fața celui mai mare public.

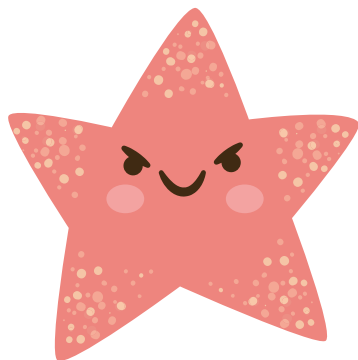
Dintr-o fetiță singuratică a ajuns să participe la o grămadă de
concursuri, devenind o celebră balerină!

Fetița dansa iar și iar, până când într-o zi căzu din picioare...

Dar ea, în somnul ei adânc, încă mai dansa...

grafica **Sofia IONESCU**

Copilul de foc

autor **Eduard NEAȚA**

Era odată ca niciodată un copil cu puteri de care nici el nu știa. Avea 10 ani și îl chema Victor. Era un copil fără părinți și trăia într-un depozit părăsit.

Când se plimba noaptea prin oraș și vedea oameni atacați de monștrii, el se supăra, iar mâinile lui începeau să scoată flăcări!

Cu cât se supăra mai tare, se transforma în Copilul de foc.

El se lupta în fiecare seară pe ascuns deoarece nu dorea ca lumea să îl descopere.

Într-o seară ploioasă Victor, ca de obicei, căuta monștrii pe care să îi distrugă, când auzi un strigăt de ajutor. Copilul de foc fugi repede să salveze omul aflat în pericol! După ce a găsit casa din care se auziră țipetele de ajutor, eroul intra în grabă.

Se luptă cu monstrul care își căuta de mâncare.

Lupta era tare aprigă! Copilul nici nu își dădu seama că a dat foc casei, aruncând cu flăcări în toate părțile.

Omul văzând casa în flăcări a fugit repede pe ușa.

Chiar și Răufăcătorul simți că urma să bubuie casa, așa că a sărit pe fereastră.

Eroul nostru a rămas captiv în casa care apoi a explodat!

Dodo, mica mea prietenă!

autor **Matei NEMES**

Mai demult, cu câțiva ani în urmă, am primit în dar de la părinții mei, o mică pisicuță de pluș. M-am bucurat tare mult și i-am dat numele DODO. Îl duceam peste tot unde mergeam: la țară, la mare, în toate excursiile pe care le făceam cu familia mea. În fiecare seară îl luam la culcare cu mine și mă jucăm cu pisicuța mea până când adormeam. Eram tare fericit cu ea 😊 😊 😊

Într-o seară, când mă întorceam de la lecțiile de pian, am văzut o pisicuță mică în fața blocului în care locuiam. Era lovită și foarte flmandă. M-am rugat de mama să-i cumpere ceva de mâncare.

Pisicuța era neagră cu puțin alb pe lăbuțe și era foarte blândă. A stat să o mângâi și să o iau în brațe. Mama mea i-a cumpărat de mâncare la pisicuță, iar eu i-am dat să mănânce. Pisicuța mi-a mulțumit printr-un “miau” foarte frumos și a fugit sub mașini.

A două zi când am venit de la școală, am căutat-o pe pisicuță și am găsit-o din nou în fața blocului. Când am strigat-o a venit foarte

repede la mine. Mă recunoștea deja ☺. I-am dat să mănânce din nou și iar mi-a mulțumit.

Am continuat așa mai multe zile...

Apoi, într-o zi când m-am întors de la școală am strigat pisicuța și nu a mai venit. Am căutat-o, cu mama mea și cu frățiorul meu Nicolas, sub toate mașinile și în curțile oamenilor... Nu am găsit-o și eram tare supărat. Nici măcar nu îi pusese un nume... O strigam Pisi,Pisi...

Într-un final am decis să merg în casă, deși eram necăjit. Acolo am avut parte de cea mai mare surpriză din viața mea. Tata luase pisicuța în casă ca să ne facă o surpriză. O spălase cu șampon și era atât de frumoasă de nu îmi venea să cred. Împreună cu frățiorul meu i-am pus numele după pisicuța mea de pluș...DODO !

Am ținut-o pe DODO în casă câteva zile, ne-am bucurat de ea, ne-am jucat și ne-am distrat. Tata mi-a spus că pisicuțele se simt cel mai bine afară în natură și de aceea ne-am decis că trebuie să o ducem la țară.

În weekend am plecat la bunici și am luat-o și pe DODO cu noi. Am stat câteva zile la țară până când DODO s-a obișnuit.

Ne-am jucat foarte mult în acele zile. Pisicuța a rămas la țară și se simte foarte bine.

Mie mi-e dor de prietena mea DODO în fiecare zi, dar o întreb pe bunica mea ce mai face și după ce îmi povestește, îmi trece dorul de ea.

De atunci, o văd de fiecare dată când merg la țară și mă bucur că prietena mea este fericită!

Aceasta este povestea prieteniei mele cu DODO... cea mai dulce pisicuță ☺ ☺ ☺

